HIERONYMUS
Zwettl (Frankreich/Burgund), um 1200
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31650
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

auctorem. Sine murmuratione & hesitatione.
Viles & ignobiles dnos contempnimus
paiā
aseruulis, eisq; ad minima quęq; precepta in fa-
cem resistere solere. Et hoc in psonas nobiles
iam non admittit. quinoq; potentiores dni.
tanto seruu adobedientiam pmiores sunt.
Cumq; sepe difficiliora pcipiant. libenti au-
diunt. Certe ad regis impium ita omes para-
ti sunt. & in pcinctu obedientię constituti.
ut & optent uberi. non solum bene merito-
res ęe se credunt. siuissa fecerunt. si tamen
iam meruissent. qd iussi sunt. ita p dignitate
pcipientis in seruicium bnficij loco du-
cit. Hobis u ds ipse et na alia maiestas. inef-
fabilis atq; inestimabilis potestas. sacras lit-
teras ynere adornandos preceptores suos api
ces mittit. ynon statim cum gaudio ac uene-
ratione suscipimus. nec p summo ducim bene-
ficio tantę ac tam illustre potestatis impii.
maxime cum non iubentis querit comodum
s utilitas obsequentis. uerum e contrario
fastidiose ac remisso animo supbos ac neqm
more seruos in os dni reclamamus. & dicimus
durum ē. arduum ē. non possumus. homines
sumus. fragili carne circumdamur. O cecam
insaniam. o pfanam temeritatem. duplici
ignoramia accusamus dnm scientię. ut uide-
atur nescire qd fecit. nescire qd iussit. qsi
oblitus fragilitatis humanę cui auctor ē
ipse imposuerit hominu mandata quę fe-
re non possit. Simulq; proh nefas asscribi-
mus iniquitatem iusto. pio crudelitatem. dum
cum pmo impossibile aliquid pcepisse con-
queruntur. deinde pbis damnandum abeo
putamus hominē quę iustare non potuit. ut
qd suspicari sacrilegum ē. iudeat ds non
tam salutē mam quesisse qm penam. Itaq; aplis
scienti a dno iusticię ac maiestatis pcepi impossibile ęe
preceptum. aufert a nobis iuciuum murmuran-
di. qd tunc utiq; solet nasci. cum aut inuqua
sunt quę iubentur. aut iubentis min digna
psona est. est. Quid tergiuersam in cassum.
& pcipienti natę obponimus fragilitatem.
Hemo sue mensuram nouit uirium suarum qm
qui ipsas nobis uires dedit. nec quisqm meli
qntum possum intelligit. qm qui ipsam nob
uirtutem posse donauit. nec impossibile aliqd
uoluit impare qui iustus est. nec damnatu-
rus hominē pro qd iustare non potuit. qui
pius est. sequitur. Vt sitis inreprehensibiles.
& simplices. Ad omnem mox pfectionem
unum hoc sufficere uerbum potest. qd &
in epos eligendo queri iubet. Quamenim
circumspecta iustare est. qm sca est. quę nichil re-
prehensionis incurrit. Quis aut scire ęe pot.
qm qui uere simplicitatis uirtutem tenens.
numqm aliud corde pmittit. aliud ore iustiq
mentit. Sicut filij di immaculati. Non
est exhortatio uehementior. quam qua nos
sepiura sca di filios uocat. Quis enim non
erubescat & metuat tanto patre agere aliqd
indignum. ut qui dicit di filius. ipse efficiat
uicij seruus. Et id circo adiungit. ut sint
immaculati. Hęq; enim conuenit in filiis
di qui fons ipse iusticię est. peccati maculā
reppiri. In medio nationis praui atq; pūse.
Hoc est dicere. Quamuis infinita uos
cingat multitudo peccantium. & innu-
mera sint exempla uicioru. uos tamen ita ce-
lestis natiuitatis memores ęe debetis. ut
inter male iuuentes omē malum iuncatis.
Inter quos lucetis aut sicut luminaria in